

tægternes Henlæggelse under det kommunale Selvstyre, endnu i samme Grad staa ved Magt (jfr. Rigsdagstidende 1900—1901, Folketingets Forhandlinger Sp. 3708).

Til § 3.

Medens den nugældende Fabriklovs § 2 lægger Anmeldelsespligten paa »enhver Arbejdsgiver«, har man i den foreslaaede Affattelse udeladt Ordet »Arbejdsgiver«; Grunden hertil er, at Anmeldelsespligten bør paahvile ogsaa saadanne Industridrivende, som arbejde alene eller kun med Hjælp af Hustru og Børn, men som dog benytte mekanisk Drivkraft. I Paragraffens Begyndelse er iøvrigt Ordet »Bedrift« ændret til »Virksomhed«, og Ordene »flere end 5« Arbejdere ere efter derom fra »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening« (jfr. Bilag Nr. 3) fremsat Ønske ændrede til »mindst 6«. Desuden er der — for at undgaa overflødige Anmeldelser — henvist til »de i Lovens § 1 ommeldte Forhold«. Endvidere er tilføjet, at Meddelelsen til vedkommende Arbejdsgiver om en Virksomheds Inddragelse under Tilsyn skal være ledsaget af fornøden Begrundelse, som dog forudsættes at være af mere almindelig Karakter. I Paragraffens Slutning er med Hensyn til Benyttelse af de statistiske Oplysninger, som kunne kræves, tilføjet et udtrykkeligt Forbud imod Offentliggørelse af Navn eller Firma.

Til § 4.

Efter de af Arbejds- og Fabriktilsynet indvundne Erfaringer maa det anses for ønskeligt, at der gives udtrykkelig Hjemmel til under Lovens Omraade at inddrage Arbejdsrum, der lejes eller bruges af flere Arbejdere i Fællesskab. Disse saakaldte »Udlejningsværksteder« forekomme navnlig i Skrædder- og Snedkerfaget. Endvidere vil det være af Betydning, at de saakaldte »Andenhaandsværksteder«, der ledes af Mellemænd mellem Arbejderne og den egentlige Arbejdsgiver, ved udtrykkelig Bestemmelse inddrages under Tilsynets Kontrol, hvorved Omgaaelse af Fabrikloven modvirkes. Af praktiske Grunde bør det ved Loven fastslaas, hvem der er anmeldelsespligtig og iøvrigt ansvarlig overfor Fabriklovgivningen for saadanne Arbejdssteders Vedkommende.

Kapitel II. Arbejdsstedernes Indretning.

Hovedbestanddelene af dette Afsnit, der omfatter de tekniske Krav, som skulle stilles til Arbejdsstedernes Indretning, ere

overførte fra det tilsvarende Kapitel II i Loven af 1901.

Til §§ 5—6.

Bortset fra enkelte mindre væsentlige Indskud er Lovforslagets § 5 enslydende med § 3 i den nugældende Lov. Derimod indeholder § 6, 1ste Stykke, i sine to sidste Sætninger nogle nye Bestemmelser med Sigte paa Afværgelse af Fare under Ildsvaade og andre faretruende Forhold. Disse Forskrifter, hvortil der formentlig allerede foreligger tilstrækkelig Hjemmel i den gældende Fabriklovs § 4, har man fundet det rettest nu udtrykkeligt at lovfæste.

I Forslagets § 6, 2det Stykke, har man tilføjet en ny Bestemmelse om Forbindings-sagers Tilstedeværelse paa Arbejdsstedet, hvilket bl. a. vil være nyttigt for mere afsides liggende Bedrifter, som ikke kunne skaffe hurtig Lægehjælp til tilskadekomne.

Til § 7.

Ogsaa om det i denne Paragrafs 1ste Stykke indsatte Krav om 2,5 Meters minimal Loftshøjde i nyoprettede Bedrifter gælder, at det samme allerede kunde uledes af § 4 i Fabrikloven af 1901. Kravet er iøvrigt gennemført i næsten alle Fabriktilsyn underlagte Bedrifter, ligesom man i de i Henhold til Fabriklovens § 8 udstedte Regulativer for de enkelte Industrigrene intetsteds har sat mindre end 4 Alen som Mindstemaal for Loftshøjden i Nyanlæg. Man har dog ment — navnlig af Hensyn til ældre Ejendomme i Provinsbyerne — at burde tilføje en Dispensationsbestemmelse.

Med Hensyn til det Luftrum af 8 Kubikmeter, som den nugældende Lovs § 5 kræver paa nye Arbejdssteder, bemærkes, at Tilsynet, hvor Forholdene gøre det ønskeligt, har gennemført et større Luftmaal end det angivne Minimum. Man har anset det for rettest nu at lovfæste denne Praksis, idet Adgang til Paaanke af Tilsynets Afgørelser samtidig udtrykkelig fastslaas.

I Paragraffens 2det Stykke er der om det ved kunstige Midler tilvejebragte Luftskifte i Arbejdsrum bestemt, at dette ikke maa medføre skadelig Luftstrømning, et Forbehold, som man har taget af Hensyn til den Træk, der kan fremkaldes af et urationelt Ventilationssystem, og som erfaringsmæssigt ofte frister Arbejderne til at sætte Ventilationsmidlerne ud af Virksomhed.

De øvrige Dele af § 7 rumme — naar undtages det fra Maskinbeskyttelseslovens